

To: Zoet, Harold [redacted]@ gelderland.nl; [redacted]@ gelderland.nl; [redacted]
[redacted]@ gelderland.nl; [redacted]@ gelderland.nl
From: [redacted]
Sent: Tue 9/26/2023 12:45:04 PM
Subject: nrc en video telegraaf over infoavond
Received: Tue 9/26/2023 12:45:07 PM

Telegraaf: [Woede om wolf: 'Helemaal kapot getrokken!' | Video | Telegraaf.nl](#)

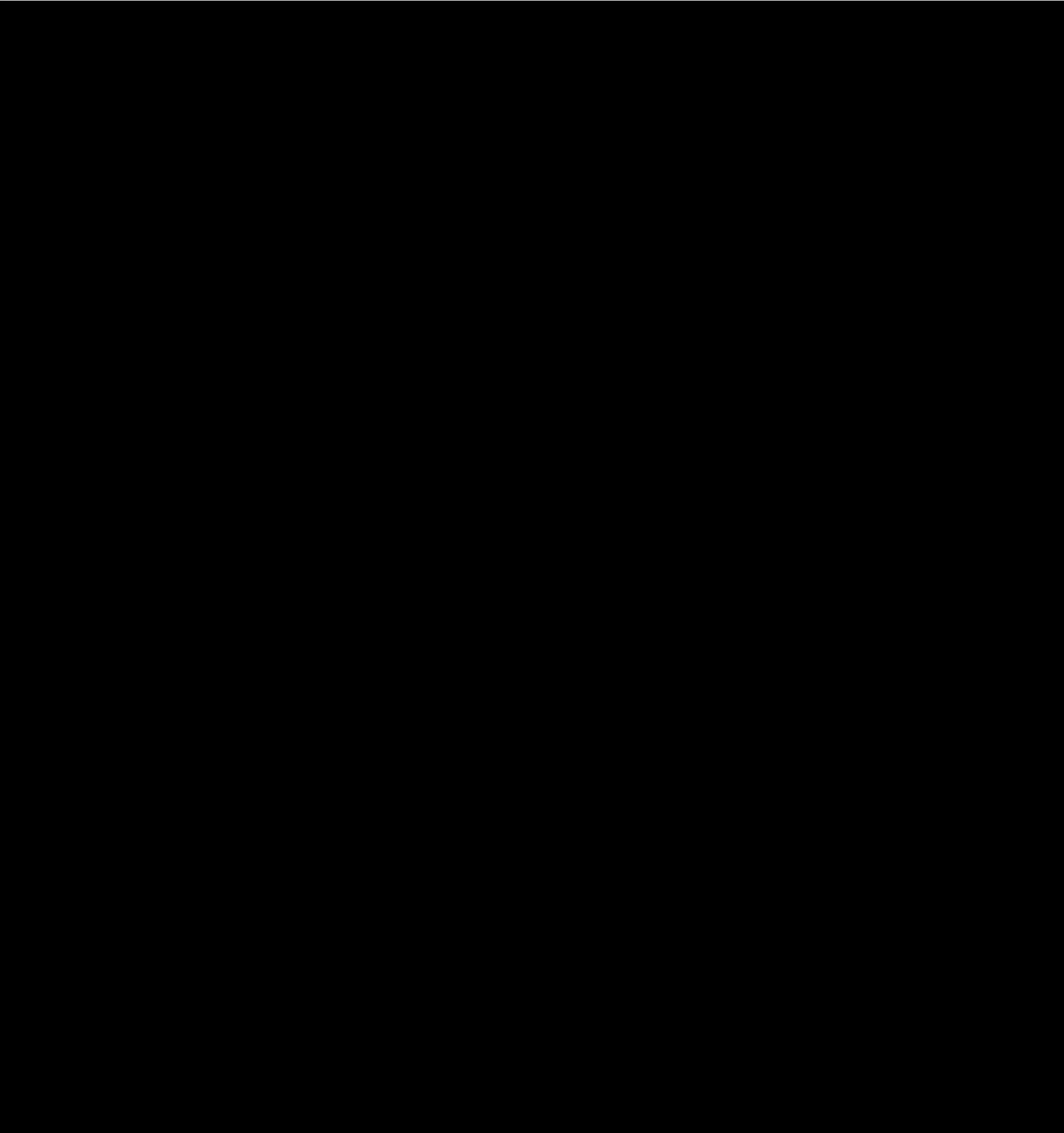
NRC Reportage

Wolvenexperts worden onthaald op gesnuif en gelach in het dorpshuis van Elspeet: ‘U bent dom!’

Wolvenbeheer Een informatiebijeenkomst voor dierenhouders in Elspeet over de wolf, loopt over van de emoties. „Ik vroeg hoe die wolf hier kwam. Maar ik weet het. Die is hier uitgezet!”

26 september 2023 om 11:58

Leestijd 4 minuten

Bijeenkomst over de wolf, voor dierhouders in Elspeet en omstreken. Foto

Het kan, zegt de gespreksleider deze avond, nogal emotioneel worden. „Dat mag ook”, vertelt hij. Vanaf hun stoelen, met hun armen over elkaar, staren zo’n tweehonderd mensen in het dorpshuis in Elspeet hem aan. Het onderwerp van de avond is voor hen zeker emotie. Dat zal later op de avond ook duidelijk worden, wanneer ze zelf aan het woord komen over het dier dat hen dagelijks bezighoudt: de wolf.

Voor de tweede keer organiseert de provincie Gelderland een dergelijke bijeenkomst. Een week eerder was de beurt aan buurtdorp Ermelo. Overal staan borden met wolveninformatie. De burgemeester en gedeputeerde Harold Zoet (BBB, Natuur en Landbouw) lopen rond.

Het is niet toevallig dat deze avond hier wordt gehouden. Elspeet is een landbouwenclave, een eilandje bestaande uit landbouwgebied, geheel ingesloten door bossen en heidevelden van de Veluwe. De Veluwe is wolvengebied en Elspeet is dat helemaal. Aan weerszijde van dit dorp woont een wolvenroedel. Geen beste combinatie met de meer dan honderd dierhouders, die niet allemaal wolfwerende maatregelen hebben getroffen. Sinds augustus vonden tientallen schapen en andere dieren de dood, met als lugubere apotheose de recente dood van shetlandpony Lucky Boy. Die was met zijn 35 jaar oud een begrip in Elspeet.

Er wordt dna-onderzoek gedaan naar de toedracht van de aanval, maar de dierhouders weten het zeker: het waren wolven. Wat bijt anders een pony dood? De aanval wakkert angst en zorgen aan. En het hoofdthema van de avond is precies dát: het uiten van die zorgen.

Telkens nieuwe beloftes

„Ben ik een wolvenkenner?“, zegt burgemeester Céline Blom tegen de zaal, “Nee, dat ben ik zeker niet. Maar ik waak als burgermoeder over mensen die zich zorgen maken.” Elke dag krijgt Blom berichten over aanvallen, zegt ze. „Iemand zei me: ik ga mijn dieren verkopen. Ik kan het niet aanzien wanneer ze dood in de wei liggen.”

Blom verzocht vorige week de provincie om in een klein gebied rond Elspeet een halfjaar wolven te mogen doden. Dat was vooral een statement, want de wolf is juridisch zó goed beschermd dat de kans op inwilliging van dat verzoek klein is.

Als gedeputeerde Harold Zoet spreekt, doet hij de zaal telkens opnieuw een belofte. „Mijn inzet is dat wij straks de wolf kunnen beheren, zoals we dat óók met herten en zwijnen doen. Het liefst op korte termijn.” Dat dit een boude uitspraak is, weet Zoet ook wel. Want ook hij kan die belofte zelf niet waarmaken. Dat moet in Brussel gebeuren, waar internationale regels over de ‘strikt beschermde’ wolf werden afgesproken.

Wij hebben dit nooit gewild!

 schapenhouder uit Emst

Zoet lobbyde vorige week nog in Brussel, de Europese Commissie kijkt op dit moment of het mogelijk is de beschermde status van de wolf aan te passen. „Ik heb echt een goed gevoel aan dat gesprek overgehouden”, zegt hij tegen de zaal. Mensen luisteren aandachtig.

Vlak voor Zoet zit een rijtje (ervarings)deskundigen. „Er zijn nu zeven roedels, zo’n zeventig wolven in Nederland”, zegt Zoet. Later noemt hij dat Nederland bij honderd een gezonde populatie heeft. Er

klinkt gemor op de eerste rij. “Dat is ook maar wat ik meekrijg he”, zegt Zoet. Over het aantal wolven is discussie. De laatste officiële meting telde dertig. „Ik kan nu zeggen: bescherm uw dieren”, vervolgt de gedeputeerde. Hij benoemt een subsidie voor hekken. „En we hebben noodrasters beschikbaar. Die kunt u van ons lenen.”

Informatiebijeenkomst over de wolf voor dierhouders in Elspeet en omstreken. Na afloop **discussieerden bewoners met faunabeheerder Erik Koffeman (rechts).**

Foto

Luid applaus

Tegen de wolfwerende maatregelen is veel weerstand. Schapenhouder uit Emst vindt dat er wel „heel makkelijk” door de provincie wordt gezegd dat dierhouders hun dieren moeten beschermen. „Er wordt nu gezegd: boer, er is subsidie, dus doe je werk maar. Dat is níét eerlijk.” Luid applaus volgt.

Antwoorden van de experts worden vaak met gesnuif en gelach ontvangen. Een man uit Elspeet vraagt hoe de wolf in Nederland is terechtgekomen. Ecoloog steekt een verhaaltje af over de route vanuit Oost-Europa door Duitsland. Een dierhouder wil weten wat er gaat gebeuren nu dadelijk al het „wild op is, de schapen achter rasters zitten en de koeien op stal zijn”. „Wie zijn er dan aan de beurt?” van de afdeling faunazaken van de provincie, vertelt op dit moment helemaal geen meetbaar effect van de wolf op de wildstand te zien. Snuivend worden hoofden geschud.

Diverse mensen zeggen hun kinderen niet meer alleen naar school te laten fietsen. „Toen mijn schapen door een wolf werden gepakt, vroeg ik de schadetaxateur of mijn zesjarige kind nog in het bos kan spelen”, zegt een hobbyboerin. „Hij zei van niet. Dit doet iets met ons gevoel van veiligheid. Kunt u mij 100 procent garanderen dat mijn kinderen niks overkomt?”, vraagt ze ecoloog Die probeert haar gerust te stellen: hij bivakkeerde laatst nog tussen wolven – maar een 100-procentgarantie kan hij niet geven.

De man die als eerste een vraag stelde, pakt opnieuw de microfoon. „Ik vroeg hoe die wolf hier kwam. Maar ik weet het. Die is hier uitgezet!” De zaal applaudisseert luid. stellige ontkrachting kan niet op reactie rekenen.

[Lees ook dit](#)

[artikel: Nunspeet wil de wolf mogen doden – wat zijn de regels?](#)

Moeflons en schapen

Na drie kwartier maakt het plenaire gedeelte plaats voor een informatiemarkt. En liefhebbers kunnen in een klein zaaltje een college van de ecooloog volgen.

Aan een statafel staat de boomlange medewerker faunabeheer, [REDACTED]. Hem werd eerder op de avond nog verweten dat hij „vanachter zijn bureau” niet kan weten dat hier „tweehonderd moeflons” zijn verdwenen. „Dan kan je wel vertellen dat er maar veertig moeflons zitten, maar feit is wel dat die inderdaad weg zijn”, zegt hij. [REDACTED] legt uit dat moeflons en schapen makkelijke prooien vormen. „U weet ook, zegt hij tegen schapenhouder [REDACTED] uit het naburige Emst, ze zijn een beetje dom. „Maar ú ook”, roept de schapenhouder, met zijn vinger richting [REDACTED] priemend. „Wij hebben dit nooit gewild!” [REDACTED] blijft kalm. „Ik heb hier ook niet om gevraagd, hè. U mag me aanvallen. Ik begrijp dat het heel emotioneel is.” [REDACTED] schudt zijn hoofd. “Dat heeft er niks mee te maken!”

De kring rond [REDACTED] wordt groter. Mensen vuren allerlei vragen en beschuldigingen op hem af. Waarom worden wolven hier bijgevoerd? „Nou, dat doe ik in ieder geval niet hoor, zeg [REDACTED] quasi-grappend.

Dat niemand naar zijn feitenrelaas wil luisteren, deert hem niet. „Op een avond als deze zijn feiten eigenlijk niet zo interessant. Mensen willen dat iemand luistert.”